

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 24CoCsp/68/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2519200590
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 08. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľuboslava Vanková
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2021:2519200590.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Ľuboslava Vanková a sudkýň: JUDr. Eva Behranová a JUDr. Andrea Dudášová v právnej veci žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., IČO 35 831 154, so sídlom Mýtna 48, Bratislava - Staré Mesto, zastúpeného advokátom: JUDr. Ján Šoltés, so sídlom Mýtna 48, Bratislava - Staré Mesto, proti žalovanému: P. C., narodený XX.X.XXXX, trvale bytom Y. XXX, o zaplatenie 4.359,37 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Piešťany č. k. 18Csp/30/2019-138 zo dňa 29.6.2020 vo výrokoch III., IV., takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch III., IV. r u š í a vec mu v zrušenom rozsahu v r a c i a na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Rozsudkom označeným v záhlaví súd prvej inštancie výrokom I. konanie v časti o zaplatenie sumy vo výške 35,78 Eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 35,78 Eur od 31.05.2016 do zaplatenia zastavil, výrokom II. uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 1.513,68 Eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.513,68 Eur od 21.06.2019 do zaplatenia, a to v pravidelných mesačných splátkach vo výške 50,- Eur mesačne splatných vždy do 25. dňa v mesiaci počnúc právoplatnosťou tohto rozsudku až do úplného uhradenia dlhu s tým, že omeškanie s plnením čo i len jednej splátky má za následok splatnosť celého plnenia, výrokom III. vo zvyšnej časti súd zamietol a výrokom IV. rozhodol, že žalobca má nárok na náhradu trov konania v rozsahu 30,56 %.

2. Rozsudok označený v záhlaví súd prvej inštancie odôvodnil právne aplikáciou ust. § 488, § 489, § 494 Občianskeho zákonníka, § 261 ods. 6 písm. d), § 497 Obchodného zákonníka, § 1 ods. 2, § 2 písm. a), b), d), § 9 ods. 1, ods. 2, § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, § 52 ods. 1 až 4, § 53 ods. 9, § 565, § 517 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka, § 3 nariadenie vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, § 232 ods. 4, § 255 ods. 1, § 256 ods. 1, 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku.

3. Vecne argumentoval v zamietajúcom výroku súd prvej inštancie tým, že právny predchodca žalobcu a žalovaný uzatvorili dňa 23.6.2014 Zmluvu o poskytnutí najľahšej pôžičky, zmluvu o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému bezúčelový spotrebiteľský úver vo výške 5.000 eur. Z predloženej úverovej zmluvy je zrejmé, že žalobca nedodrжал ustanovenie § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, keď v zmluve nie je uvedená doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, pričom ide o obligatórnu náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Konečná splatnosť úveru musí byť v zmluve presne určená, teda konkrétnym dátumom splatnosti (napr. 01.01.2015). Takýto údaj v predloženej zmluve absentuje. Zákon o spotrebiteľských úveroch hovorí jednoznačne o jednej z náležitostí zmluvy - konečná splatnosť úveru. Vychádzajúc z uvedeného bol súd prvej inštancie toho názoru, že obsahová náležitosť zmluvy - termín konečnej splatnosti úveru nie je dodržaná ani tým, ako

je uvedené v zmluve: 02/2020. Z predloženej úverovej zmluvy je tiež zrejme, že žalobca nedodržel ani ustanovenie § 9 ods. 2 písm. c) zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, keď v zmluve nie je uvedená adresa predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť. Dodávateľ, ktorý pripravuje text zmlúv uzatváraných so spotrebiteľmi, je povinný postupovať s odbornou starostlivosťou a zodpovedá za to, že spotrebiteľská zmluva obsahuje zákonom stanovené obligatórne náležitosti, ktoré sú významné pre orientáciu a rozhodovanie spotrebiteľa pri posúdení výhodnosti úveru. Po vykonanom dokazovaní súd prvej inštancie uzavrel, že poskytnutý spotrebiteľský úver je bezúročný a bez poplatkov, pretože pokiaľ zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí, musí obsahovať adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, ide o obligatórne náležitosti, ktorých absencia v konečnom dôsledku spôsobuje, že poskytnutý úver sa považuje za úver bezúročný a bez poplatkov. Priznaná suma 1.513,68 eur predstavuje nesplatený zostatok poskytnutého úveru (5.000 eur / výška úveru/ mínus 35,78 eur /zastavená časť/ mínus 2.809,91 eur /úhrady žalovaného/) a vo zvyšnej časti (vrátane k nej prislúchajúcemu úroku z omeškania) súd prvej inštancie žalobu ako nedôvodnú zamietol, keďže poskytnutý úver právne posúdil ako úver bezúročný a bez poplatkov.

4. Vzhľadom na prevažný čiastočný úspech žalobcu v rozsahu 30,56 % súd prvej inštancie rozhodol, že žalobca má nárok na náhradu trov konania v uvedenom rozsahu.

5. Proti zamietajúcemu výroku III. a výroku IV. o náhrade trov konania rozsudku súdu prvej inštancie podal odvolanie žalobca z dôvodov podľa ust. § 365 ods. 1 písm. b), f), h) Civilného sporového poriadku. V odvolaní uviedol, že zmluva obsahuje všetky obligatórne náležitosti vyžadované zákonom. V článku V. je dojednaný termín konečnej splatnosti na 20.6.2019, keďže jednotlivé splátky boli splatné k 20. dňu v mesiac a konečná splatnosť úveru bola v mesiaci 6/2019. Takéto dojednanie konečnej splatnosti je plne v súlade s § 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch a nevyvrátiteľné pochopiteľné pre priemerného spotrebiteľa. Zmluva tiež obsahuje adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, a to v článku IX bod 15.7 zmluvy. Keďže zmluva obsahuje všetky obligatórne náležitosti, súd prvej inštancie mal žalobe vyhovieť v celom rozsahu. Výrok rozsudku, ktorým súd prvej inštancie žalobu vo zvyšku zamietol, nie je preskúmateľný, keďže súd prvej inštancie svoje rozhodnutie odôvodnil tak, že dôvodný je len nárok na rozdiel medzi poskytnutou istinou úveru a sumou, ktorú žalovaný vrátil žalobcovi a sumou 35,78 Eur, v ktorej konanie zastavil. Žalobca navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku III. zmenil tak, že žalovanému uloží povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 2.809,91 eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 31.5.2018 do zaplatenia a v napadnutom výroku IV. o náhrade trov konania zmenil tak, že žalobcovi prizná voči žalovanému právo na náhradu trov konania v celom rozsahu.

6. Žalovaný odvolanie nepodal, k odvolaniu žalobcu sa nevyjadril.

7. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 Civilného sporového poriadku), stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 Civilného sporového poriadku), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 1 Civilného sporového poriadku), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (aktuálne § 363 Civilného sporového poriadku) a že odvolateľ v odvolaní použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. b), f), h) Civilného sporového poriadku), preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch v medziach daných rozsahom (§ 379 Civilného sporového poriadku) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 Civilného sporového poriadku), súc pritom viazaný skutkovým stavom, ako ho zistil súd prvej inštancie bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383 Civilného sporového poriadku), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 Civilného sporového poriadku a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné, v dôsledku čoho je nevyhnutné rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom zamietajúcom výroku III. a v napadnutom výroku IV. o náhrade trov konania zrušiť (§ 389 ods. 1 písm. c) Civilného sporového poriadku) a vec mu v zrušenom rozsahu vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§ 391 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

8. Už právoplatnými (§ 367 ods. 2 veta prvá Civilného sporového poriadku) výrokom I. preskúmaného rozsudku súd prvej inštancie konanie v časti o zaplatenie sumy vo výške 35,78 Eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 35,78 Eur od 31.05.2016 do zaplatenia zastavil a výrokom II. uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 1.513,68 Eur spolu s úrokmi z omeškania

vo výške 5 % ročne zo sumy 1.513,68 Eur od 21.06.2019 do zaplataenia, a to v pravidelných mesačných splátkach vo výške 50,- Eur mesačne splatných vždy do 25. dňa v mesiaci počnúc právoplatnosťou tohto rozsudku až do úplného uhradenia dlhu s tým, že omeškanie s plnením čo i len jednej splátky má za následok splatnosť celého plnenia. Vzhľadom na to, že žalovaný proti preskúvanému rozsudku odvolanie nepodal, v týchto výrokoch I. a II. rozsudok súdu prvej inštancie nadobudol právoplatnosť. Predmetom odvolacieho prieskumu tak zostal napadnutý zamietajúci výrok III. a napadnutý výrok IV. o náhrade trov konania rozsudku súdu prvej inštancie. Vzhľadom na rozsah a dôvody odvolania žalobcu je predmetom odvolacieho konania posúdiť, či súd prvej inštancie správne a zákonne rozhodol, keď žalobu vo zvyšnej časti zamietol.

9. Podstatou odvolacej argumentácie žalobca bolo namietanie, že súd prvej inštancie dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam ohľadne existencie obligatórnych náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere a v nadväznosti na to i k nesprávnemu právnemu záveru o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru z dôvodu absencie termínu končenej splatnosti spotrebiteľského úveru a adresy predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť.

10. Prioritne odvolací súd riešil odvolaním nastolenú otázku, či predmetná zmluva o poskytnutí najľahšej pôžičky obsahuje obligatórne náležitosti v zmysle ustanovenia § 9 ods. 2 písm. c) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (ďalej aj „zákon o spotrebiteľských úveroch“) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť a v zmysle ustanovenia § 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch termín konečnej splatnosti úveru, resp. či v dôsledku ich absencie sa v zmysle ustanovenia § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch považuje poskytnutý spotrebiteľský úver za bezúročný a bez poplatkov.

11. Pri výklade akéhokoľvek ustanovenia o náležitostiach spotrebiteľskej zmluvy je vo všeobecnosti potrebné vychádzať zo zásady, že formulácia spotrebiteľskej zmluvy musí spotrebiteľovi umožniť bez ťažkostí, efektívne a s istotou identifikovať podmienky zmluvy. Zrozumiteľnosť zmluvy pre spotrebiteľa možno považovať za jeden zo základných pilierov spotrebiteľského práva. Uvádzanie stanovených náležitostí do spotrebiteľských zmlúv, v posudzovanej oblasti do zmlúv o spotrebiteľských úveroch, nie je samoučelný formalizmus. Cieľom tejto právnej úpravy je okrem iného, čo možno najzrozumiteľnejšie oboznámenie spotrebiteľa s obsahom zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

12. V posudzovanej veci súd prvej inštancie v preskúvanom rozsudku vychádzal zo zistenia, že v predmetnej zmluve o poskytnutí najľahšej pôžičky nie je uvedená adresa predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť (odsek 39. rozsudku súdu prvej inštancie), pričom žalobca v odvolaní poukazoval na článok 15., bod 15.7 uvedenej zmluvy. V článku 15., bod 15.7 predmetnej zmluvy o poskytnutí najľahšej pôžičky je uvedené „Klient je oprávnený akékoľvek podnety týkajúce sa kvality a správnosti Služieb poskytnutých Spoločnosťou uplatniť vo forme reklamácie, ktorú zašle na adresu: Consumer Finance Holding, a.s., Hlavné námestie 12, 060 01 Kežmarok.“ Podľa názoru odvolacieho súdu je v predmetnej zmluve o poskytnutí najľahšej pôžičky jednoznačne a určite uvedená adresa predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť. Odvolacia námietka žalobcu je v tomto smere opodstatnená.

13. V preskúvanom prípade potom odvolaciemu súdu nezostávalo nič iné, len konštatovať, že v hodnotení dôkazov súdom prvej inštancie zistil chybné vyhodnotenie dôkazov a v nadväznosti na to nesprávne vytvorenie skutkového základu o neuvedení podstatnej náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere - adresy adresa predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť. Odvolacia námietka žalobcu o nesprávnosti skutkových zistení súdom prvej inštancie je opodstatnená, keď z vykonaných dôkazov skutkové zistenia nasvedčujú v prospech tvrdeniu žalobcu ohľadne existencie tejto náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle ustanovenia § 9 ods. 2 písm. c) zákona o spotrebiteľských úveroch.

14. Tiež žalobca v odvolaní poukazoval na to, že v predmetnej zmluve o poskytnutí najľahšej pôžičky je dojednaný termín konečnej splatnosti úveru na deň 20.6.2019, keďže jednotlivé splátky boli splatné k 20. dňu v mesiaci a konečná splatnosť úveru bola v mesiaci 6/2019. Odvolací súd považuje námietku žalobcu, že predmetná zmluva o poskytnutí najľahšej pôžičky obsahuje náležitosť v zmysle ustanovenia § 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch, a to termín konečnej splatnosti spotrebiteľského

úveru, za opodstatnenú. S poukazom na rozsudok Súdneho dvora Európskej únie zo dňa 9. novembra 2016 vo veci C-42/15 a rozsudok Súdneho dvora Európskej únie zo dňa 5.9.2019 vo veci C-331/18, má odvolací súd za to, že je tu potrebné aplikovať tzv. eurokonformný výklad, a teda z údajov uvedeného v článku V. o poskytnutí najľahšej pôžičky ako „Termín konečnej splatnosti (mesiac/rok): 6/2019“ a ako „Ďalšie splátky splatné vždy: 20. dňa v mesiaci“, vyplýva doba trvania zmluvy, z ktorej priemerný spotrebiteľ vie presne určiť termín konečnej splatnosti úveru. Vymedzenie termínu konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru uvedené v predmetnej zmluve odvolací súd považuje za dostatočne jasné, určité a zrozumiteľné, primerané rozumovým schopnostiam priemerného spotrebiteľa, naplňajúce požiadavku vyššie uvedeného ustanovenia zákona o spotrebiteľských úveroch, a tým v súlade so zákonom. Žalovaný ako spotrebiteľ v danom prípade disponoval dostatočne jasnou informáciou, kedy nastane konečná splatnosť spotrebiteľského úveru. Na podporu uvedeného právneho názoru odvolací súd poukazuje aj na iné rozhodnutia odvolacích súdov, a to napr. rozhodnutia Krajského súdu v Trnave sp. zn. 10Co/275/2019-166 zo dňa 27.8.2020, sp. zn. 26Co/149/2019 z 27.5.2020, sp. zn. 25CoCsp/13/2020 z 14.7.2020, sp. zn. 24CoCsp/27/2020 z 7.10.2020, Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 41CoCsp/32/2020 z 30.7.2020, Krajského súdu v Nitre sp. zn. 9Co/21/2020 z 21.5.2020 atď..

15. Vychádzajúc z vyššie uvedených záverov tak odvolací súd konštatuje i pochybenie súdu prvej inštancie spočívajúce v nesprávnej interpretácii právnej normy, a to konkrétne ustanovenia § 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch. Odvolacie argumenty žalobcu sú v tomto smere dôvodné.

16. Dôvod bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľského úveru podľa ustanovenia § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch pre absenciu adresy predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť a pre absenciu termínu konečnej splatnosti úveru preto v prejednávanej veci daný nebol.

17. V dôsledku prijatia vyššie uvedených záverov odvolacím súdom o nesprávnych skutkových zisteniach súdom prvej inštancie a nadväznosti na to o nesprávnom právnom posúdení veci súdom prvej inštancie, sa potom súd prvej inštancie nezaoberal právnou a vecnou dôvodnosťou žalobou uplatňovaného nároku v časti, v ktorej žalobu vo zvyšnej časti zamietol a v tomto smere nevykonal ani potrebné dokazovanie nevyhnutné pre rozhodnutie veci.

18. Odvolací súd v prejednávanej veci dospel k záveru, že odvolacie dôvody uvádzané žalobcom sú naplnené.

19. S poukazom na vyššie uvedené bolo potom nevyhnutným, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom zamietajúcom výroku III. vrátane napadnutého (závislého) výroku IV. o náhrade trov konania zrušil (§ 389 ods. 1 písm. c) Civilného sporového poriadku) a vec vrátil súdu prvej inštancie v zrušenom rozsahu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§ 391 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

20. Povinnosťou súdu prvej inštancie, súc pritom viazaný právnym názorom odvolacieho súdu (§ 391 ods. 2 Civilného sporového poriadku), bude opätovne vec prejednať, znova posúdiť žalobou uplatnené nároky v časti, v ktorej súd prvej inštancie žalobu vo zvyšku zamietol, vychádzajúc z výsledkov vykonaného dokazovania, ktoré je nevyhnutné vyhodnotiť v súlade s ustanovením § 191 Civilného sporového poriadku, a to najmä so sústredením sa na sporné otázky, tieto posúdiť z hľadiska všetkých na vec vzťahujúcich sa zákonných ustanovení a potom vo veci znova rozhodnúť, pričom rozhodnutie je potrebné náležite v súlade s ustanovením § 220 ods. 2 Civilného sporového poriadku odôvodniť.

21. Odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že nemôže byť žiadnej pochybnosti o tom, že nahrádzanie faktickej pasivity súdu prvej inštancie v uvedenom smere činnosťou odvolacieho súdu neprichádza do úvahy, nakoľko úlohou odvolacieho súdu je len prieskum správnosti rozhodnutí súdu prvej inštancie s prípadným menej náročným doplnením alebo zopakovaním dokazovania, čo vylučovalo prípadné rozhodnutie odvolacieho súdu s konečnou platnosťou.

22. V novom rozhodnutí rozhodne súd prvej inštancie znova o nároku na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie aj odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 Civilného sporového poriadku).

23. Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).